

Кулик чайку любив

Обробка О. Сандлера

Moderato

нар

Ку_лик чай_ ку лю_ бив та й до ча_ еч_ ки хо_ див,

ку_ лик чай_ ку пи_ та_ є: — Чи ще, чай_ ко, не сві_ та_ є?

Ку_лик чай_ ку пи_ та_ є: — чи ще, чай_ ко, не сві_ та_ є? Ой ще,

ще, ще, ще присунь_мо_ся близче ще! Ой ще, ще, ще

присунь_мо_ся близ_че ще!

близче ще!

2

3

ближ_че ще!   Ой ще, ще, ще, ще   присунь_мо_ся

3

ближ_ че ще!

Кулик чайку любив
Та й до чаєчки ходив,
Кулик чайку питає:
— Чи ще, чайко, не світає? } Двічі
Ой ще, ще, ще, ще,
Присуньмося ближче ще! } Двічі

Борозенька вузенька —
Не уляжемося,
У петрівку ніч маленька —
Не награємося.
Ото куца кожушина —
Не одягнемося.
Ой ще, ще, ще, ще,
Присуньмося ближче ще. } Двічі

Коли б знала, що ти мій,
Дала б тобі кожух свій,
Кожух білий, комір чорний,
Гарний хлопець, ще й моторний,
Гарний хлопець, гарно ходить,
Гарно його мати водить.
Ой ще, ще, ще, ще,
Присуньмося ближче. } Двічі